

למהלך ההזדיינות ההודית

יציב ותוק הוא בסיס אירגונה המלחמתי של הודו. ההתנדבות החדשית לשירותים המזוינים מניעה ל־50 אלף בקירוב*, ועד סוף השנה שעברה נחלץ בה מליון אנשים לשירות. למעלה מ־300 אלף מהם נלחמו מעבר לים, והשניהם רק מנבירים את הרצון לתוספת עזרה שכואת. מספרים אלה נראים מצומצמים נוכח המיליונים הרבים והגדושים של אוכלוסית הודו. ברם, הקבלה כל שהיא למאמץ המלחמתי של שנות 18–1914 עשויה להביא לידי הערכה אחרת. בפרוץ המלחמה לפני שנתיים וחצי, היה הצבא ההודי קטן במדה ניכרת במספרו מכפי שהיה באוגוסט 1914; כי במשך תקופת השפל הכלכלי קיצע קררום הקימוצים במרץ בהגנת הודו, והחיילות הבריטיים וההודיים כאחד הופחתו במספרם. בימי שלום היה בארץ זו רק חייל אחד ל־1500 תושבים והוא גויים, כרגיל, רק מתוך העדות הלוחמות המצומצמות יחסית. ברם, במשך 18 החדשים מספטמבר 1939, הגיע הצבא ההודי לגדלו משנות 14–1918, והוא גויים כלו על שהרת ההתנדבות. אחוז הכוחות התכניים גדל לפחות פי 10 בהשוואה למלחמה האחרונה. השלטונות הצבאיים מעריכים, שהמאמץ הכרוך בניוסם, ציודם ואימונם של רבע מיליון אנשים כיום שיה למאמץ שהושקע לפני עשרים וחמש שנה לנבי מיליון אנשים; דבר אחד הוא קבלת הודי כשירון לצבא, — ודבר אחר למרי הוא ברור המיכון שלנו, — הפיכתו לחייל מאומן ומצוייד בשלמות. החיילות ההודיים במלחמה הקודמת עמדו תחת פיקודם של קצינים בריטיים. אף על פי שפתיחת שורות הקצינים בפני הודים הוכרזה עוד בקיץ שנת 1917, הרי ההכרזה הפכה לדבר של ממש רק לאחר המלחמה. לפני פרוץ המלחמה בספטמבר 1939, הונבלה מדיניות האינדיאניזציה לנבי עשרות הקצינים שנחפנו בדיבויזיה אחת לכל סוגי החיל ולבריגדה של פרשים. כיום מתמנים הודים צעירים למשרות קצינים נמורים** בשעור של 2000 לשנה. נסיון צבאי במשך שנים אחדות הכרחי הוא מטבע הענין לדרגות הפקוד העליונות, ורק מספר קטן יחסית של קצינים הודיים בעלי תעודת המלך נמנה כבר על סוג זה — ואולם ביניהם ועם עדיין מספר הקצינים שנבחנו בשדה הקרב. אשר לחיילים — חלק ניכר מהם חייב ללמוד לנהוג, לתקן ולטפל בכלי־רכב ממונעים, ותותחנים, מאותחים, ומהנדסים וזקוקים לאימון מקצועי ולדמתי־השכלה הנונה. הארטיילריה ההודית גדלה ב־250 אחוז מאז פרוץ המלחמה. וכן יש להקים מאחורי כל המבנים הלוחמים החדשים יחידות לטפול בנשק ובציוד מיכני כבד (ordnance troops) וכן יחידות־עזר מסוגים אחרים.

חיל האויר של הודו עורנו בחיתוליו. הוא מהווה פחות מ־10 אחוז מכוחות ההגנה האוירית של הודו וברשותו רק 100 טייסים מאומנים ומשקפים ו־300 הנמצאים באימון. הפקוד בצי המלחמה הוא בחלקו המכריע בריטי, ומספר יורדי־הים ההודיים

* ביוני 1942 הגיעה ל־70 אלף.

** קצינים שניתנת להם תעודת קצינות של המלך, להבדיל מ־תעודת קצינות של משנה המלך, שהיתה ניתנת לקצינים הודיים מיוחדים, שתפסו מעין מעמד־ביניים בין סגני הקצינים לבין קצינים בריטיים נמורים; "קצינים הודיים" אלה היו מצויים מאז ומתמיד בכל גדודי הצבא ההודי.

שרנו קטן יחסית. ברם, הצי המלכותי ההודי גדול כיום פי עשרה בהיקפו וכמוספר עובדיו מאשר לפני שנתים וחצי; וספינות-מלחמה נבנות בקנה מדה נרחב. צי המסחר של האימפריה – הנמצא עתה יותר מתמיד בקו החזית – רבע מעובדיו הם, לסקרים (מלחים) הודיים תרוצים.

הצמצום בפועלים מאומנים מהווה קושי חמור. לפי התכנית של בחזורי בוין מניעות לאנגליה חבורות בנות חמשים הודים צעירים כל אחת לשם אימון. הקבוצה הרביעית מסוג זה מקבלת עתה אימון מתוכנן יפה. התכנית הזאת, אשר כהשלמה לה נשלחים גם מדריכים בריטיים להודו עצמה, נותנת תוצאות טובות. קיימות בהודו אפשרויות עצומות להרחבת האימון. רב הוא מספר הפועלים שיכול להגיע לחריצות מפתיעה במקצועות מכניים בזמן קצר, ובמקרים רבים מגלים הם יכולת להבנת העקרונות המכניים והפיסיים שעליהם מכוסם התהליך התכני. דבר זה נכון הוא גם במקום כגון הודו, שבו חבורות ההמונית מהווה מכשול רב.

אם כי הודו מספקת לפחות ארבע חמשות מצרכיה המרובים לאין מספר של מכונת המלחמה המודרנית, הרי ייצור המכשירים הגדולים והחשובים ביותר במלחמה החדשה – במיוחד הטנקים והמטוסים – מפגר בה מאד. את ייצורם של מנועי-שרפה פנימית בעלי מהירות גבוהה אפשר לעשות רק ביחידות-ייצור גדולות מאד. כדי לאפשר להודו את ייצור מכשירי-המלחמה רבייהכות האלה, מן הצורך היה להפנות אליה את המכונות, המכשירים והפועלים הנדרשים להקמת התעשייה החדשה. מייצרים כבר מנועים קטנים, שלדי אווירונים, וסירות מטפוס ספינות-דיג מניחות-מוקשים, במספרים הולכים וגדלים.

נכון הדבר, שלו גם הושג הסכם פוליטי היו נשארים בעינם קשיים עצומים – ירושת העבר – שאין להתנכר עליהם בן רגע. המונים גדולים של העם ההודי, במיוחד אלה השוכנים בחבלים ננועיה-הקדחת, מצבם הנופני ירוד והם אינם מתאימים לשרות לחם, ויתכן כי גם לא לעבודה תעשיתית כבדה. דרכי העבודה הפרימיטיביות הנהוגות עד היום בחקלאות ההודית פירושו, ששלושת רבעי העם עסוקים בשירות חיוני זה – שהוא חיוני כיום יותר מתמיד כמקור-אספקה, מאחר שבנות הברית אינן משיגות יותר אספקה מכמה ארצות טרופיות אחרות. לעתים תכופות צויין, שנמצב הקפאין ששרר במשך השנתיים וחצי של המלחמה ביחסי הודו-אנגליה לא גנע פגיעה רצינית בהתנדבות לצבא או במאמץ התעשיתי. ברם, במלחמה הטוטלית, מן ההכרח הוא, שעמדת שלילה ועמידה מן הצד תאיט את קצב ההגנה וההתקפה, ותגרום לרפיון ידים. לו הובטח שיתוף-פעולה מלא ושלא על תנאי של השכבות נושאות המחשבה המדינית, הרי שהכרת תפקידי המלחמה היתה מתפשטת בכל העם, וכוח-האדם של הודו היה יכול במדה מלאה יותר מאשר עכשו לשאת בתפקיד הדחוף של ההגנה על חופש הודו ושל שאר הארצות, אשר תוקפנות הציור מאיימת עליהן.

(מתוך "הטיימס")